

Legzand, Bibl. Hell. xv-xvi, 2, σ. 33-40.

Δεβαρῆς
Ματθαῖος

ὑπό τοῦ Legzand περιγράφεται ἕνδ' ἂν. (ἀρ. 168) τὸ βιβλίον:

«ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ Ἐν Τριδέντῳ
γενομένης συνόδου Ἐπι Πάπῳ τρίτου, Ιουλίῳ τρίτου, καὶ Πίου τετάρτου ἁρ-
χιερῶν, ἐκ τῆς λατινικῆς φωνῆς εἰς τὴν τῶν Γραικῶν μεταφρασθέντα ἑκδοθέντα
τε προσταξάντος τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίου ἡμῶν ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΙΓ' ΑΚΡΟΥ ΑΡΧΙΕ-
ΡΕΩΣ. ΕΝ ΡΩΜΗΙ, διὰ φραγκίσκου τοῦ Ζωνίτου ρφπγ'»

14-4° de 4 ff. non chiffrés et 143 pages... Ce livre ne fut publié qu'après
la mort du traducteur, Matthieu Devaris, et par les soins de son neveu,

Pierre Devanir. En effet, dans la préface que ce dernier a mise en tête
d'un autre ouvrage de son oncle, le "Liber de graecae linguae particulis", on
trouve le passage suivant: « Equidem aliquot ante annis, sub Gregorio, pon-
tificice maximo, Tridentinum Concilium typis excudendum curavi, quod, ut
modo dicebam, avunculus meus graece converterat, etc. ».

[Υπό του legend and αναδημοσιώνονται :

- α) Ἡ ἔνδεξις προλόγου ἀφιέρωσις τοῦ Ματθ. Δεβερῆ πρὸς τὸν πάπαν Γρηγόριον ΙΓ' (" τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἡμῶν Δεβερῆ Γρηγορίῳ Τριεκαθευάτῳ, τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀρχιεπίσκοπος ἀρχιεπίσκοπος, Ματθαῖος Δεβερῆς μετὰ τὴν ἀφειρομένην προσηύχασιν " ἐν κυρίῳ χεῖρ ἐν ") καὶ
- β) ὁ πρὸς τοὺς ἑλληνας πρόλογος τοῦ Ματθ. Δεβερῆ (" τοῖς ἐπιστολῶν

Alexand, Bibl. Hell. XV-XVI, 2, σ. 33-40.

Δεβαρῆς
μαρτυρίας

(β.)

Χριστιανύμοις Γραμοῖς Ματθαῖος Δεβαρῆς ἔν κερῖω χαίρειν >>), ἔν τῷ ὁποίῳ
 τοῦ ἐφαρτεται ἡ σημασία τῶ ἔργου «... Διόπερ μαρτυρήματα ἐν τοῖς μετ' ἡμῶν
 χρόνοις, ὅτ νοῖνοι τῶν Χριστιανῶν προβάται καί μνησθέντες, Ρωμαῖοί
 ἄρχιερεῖς, πρῶτον μὲν ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Παῦλος τρίτος, καί ὁ τότε
 διαδεξάμενος Ἰούλιος τρίτος, ἐπὶ πάσι δὲ Πίος τέταρτος, τὴν ἐν Τριδάντῳ
 ἱερὰν σύνοδον συνεπέτασαν, ὡς οἱ θεολογοὶ μαρτυροῦντες ἐν τῇ προσηγορίᾳ
 αὐτῶν περὶ πάσης, ὡς εἶπῶν, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἱερὰ διδασκαλία
 πρῶτον κατὰ πρόσταξιν τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Πίου τέταρτου
 εἰς τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν διάκλητον μεθερμηνεύσας, ἐν τῇ τοῦ

εὐκρίνου διαδεφάρμινου, καὶ πιστῶς τὴν τοῦ θεοῦ θεουργίαν οἰκονομοῦντος
 Γρηγορίου ἕξ εὐμενῆς ὑμῶν διαδίδονται... >> παρέχεται ἡ συμβολή:
 «...? Ἐκείνο τοίνυν ἐνδυμυθῆτες ὡς, ἅφ' οὗ τῆς ῥωμαϊκῆς θεουργίας ἀπεκ-
 ρεῖτε, παντοίοις κακοῖς, ὡς μή ποτ' ὤφρα, περιητέεστε, οἷς καὶ νῦν ἔτι τό-
 πηκτόν τοῦ γένος ὑμῶν ἔχθεινῶς συνέχεται, συνέτε δέ, ὦ ἄνδρες, ἕδῃ
 καὶ φρονήσατε ποτὲ, καὶ ἴω συγκροκαρδία ἀποθήκηνοι ἐπάνιτε ὄθνη ἀπο-
 κχωρήσατε, καὶ μή πραιτέρω τὸ πνεῦμα τῆς θεῶν, τοῦ τῶν ὑμῶν
 ἐπιστροφῆς μακροθύμως περιμένοντος, παρκαπιρκίνατε, ἡ ἡ δόξα εἰς
 τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. >>.

